

Jeg er ikke mere dansker

Af Gunhild Lindstrøm, Liljevej 8, Frederiks-sund

OGSÅ JEG HOLDT den 1. november op med at være dansker ifølge Danmarks Statistik, som nu har vedtaget, at -en dansker er en person, hvor mindst en af forældrene har dansk statsborgerskab, og som er født i Danmark. Jeg er nemlig ganske vist barn af en sjællænder og en vestjyde - begge fra bondelægter og dybt præget af Grundtvig og højskolen.

Men hvad nytter det, når jeg er født uden for landets grænser, fordi min far var dansk vandrelærer i Sydslesvig. På Askov Højskole oplevede han, at det officielle Danmark sagde til de danske i Sydslesvig, som havde stemt dansk, men ikke kom hjem til Danmark: -I skal ikke blive glemt-. Derfor tog han 1921 til Sydslesvig som vandrelærer under kummerlige vilkår ude i de fattige egne vestpå, hvor han cyklede eller gik fra hjem til hjem og underviste i dansk sprog og folkeliv. I 1934 bar hans arbejde frugt i form af et af de første danske forsamlingshuse i Sydslesvig, og 1947-61 ledede han den første danske efterskole i Sydslesvig.

Men fordi mine forældre ikke hyttede deres eget skind, men blev på deres post, også da Hitler kom til magten og nazisterne fulgte det danske arbejde meget nøje, og da alt dansk efter krigens afslutning stadig blev aktivt modarbejdet af de tyske myndigheder - så blev jeg født uden for Danmarks grænser og kan derfor ikke anerkendes som dansker, og mine børn er efterkommere af en indvandrer...

Nettofortjeneste i EF

Af Per Vinther, direktør, EF-kommissionens Kontor i Danmark

UNDER overskriften "EF-pengene mangler" (JP 14/11) skriver Niels Christensen, Uldum, at da der ingen beviser gives på påstanden om, at vi danskere får vort bidrag til EF's budget tilbage (og mere til), må man regne det for ordskvalder.

tistisk Årbog under den offentlige sektors udgifter og indtægter af konstaterer, at "vi danskere" har en nettofortjeneste på EF-medlemskabet. Det har vi haft i alle de år, vi har været medlem. I de seneste år har vi modtaget et beløb af størrelsesordenen to-tre mia. kr. pr. år, netto, men det synes jo også kun rimeligt, især når man betænker, at vi i forvejen har Europas højeste levestandard.

betegnelsen "frugt" tilføjes, de to første kun betegnelsen "union". Medlemskab af EF er noget, de enkelte lande søger om af egen fri vilje, af økonomiske, sikkerhedspolitiske eller andre grunde, men først og fremmest i overbevisningen om, at det er baseret på demokratiske principper - ikke gennemtvunget med våbenmagt og undertrykkelse af den enkelte!

Politikere - hvor er jeres Australien

Af Ole Hyldtoft, forfatter, Peter Bangsvej 44, Frederiksberg

FORLEDEN BLEV jeg grebet af en heftig trang til at spørge min borgmester: Hvad vil du med vores by? Men mere end det: Jeg fik lyst til at spørge alle vores borgmestere, alle ministre, alle folketingsmænd: Vil I noget med den magt, I har stræbt efter og har fået? Vil I noget mere end være borgmester og være minister?

og hed i brystet af at føle varmen fra sådan en ildsjæl. Det er folk som Arne Bybjerg, der får verden til at gå fremad. Og folk som krigshysterikerne nede i Kroatien og Serbien, der får den til at gå i stå.

Den gode minister er den ukendte

Eller er det netop en betingelse for at blive minister, at du ikke drages mod Australien? Den minister, vi hører så lidt som muligt fra, regnes for den bedste minister. Vores forsvarsminister er sådan en, en perfekt minister, så perfekt, at jeg er sikker på, at syv ud af ti, der læser denne artikel, ikke ved, hvad han hedder. Men han er altid med i borgerlige regeringer.

Hvad brænder I for

Nu er det så, jeg spørger min borgmester: Hvor ligger dit Australien? Hvad vil du føje til vores by af stort og skont og godt i de 12 år, vi borgere giver dig chancen for det? Og når jeg har spurgt borgmesteren, vil jeg spørge vores boligminister: Hvor ligger dit Australien? Og vores sundhedsminister: De damer og herrer er tit i avisen og i TV. Men deres Australien synes jeg aldrig de taler om.

Eller, for nu ikke at være ensidig, tag hans endnu dygtigere tvilling i 70ernes socialdemokratiske regering, Knud Heinesen. Han lavede aldrig en fejl. Men hvad lavede han? Hvad står tilbage efter denne dygtige mand? Jeg kender ikke til noget.

Jørgen Flindt Pedersen serverede i forrige uge et TV-program om Mr. Carmen Curiers, Arne Bybjerg. Engang leverandør af en handy skønhedsklinik til verdens krolørdede husmodre. Nu storsogsejer i det tropiske Australien. Bybjerg har fået den ide at lave et højdedrag, vistnok ret ubeboeligt, i Nordaustralien om til et landskab med kunstige søer og frodige, parklignende skove. Det ser ud til at lykkes. Han pukler. Måske er der minusser ved projektet, som TV ikke kender til. Men manden brænder for sit arbejde. Så jeg blev blege om og hjertet

Vores partiogram, svarer I. Jamen hvad er det? En retning, nogle principper. Vil I ikke mere, er I jo bare handelsrejsende i babybleer og kølnervand. Jeg spørger: Hvad er dit Australien, du folketingsmand i Aalborg? Og du fra Aabenraa? Det er dit Australien, vi har brug for, ikke din partistemme i Folketinget. Den kan klæres af

Når Enggaard en gang træder ud af regeringen - hvis han da nogensinde gør det - vil ingen bagefter kunne erindre, at der har været en Enggaard i regeringen.

De småsporede bureaukrater

Hvorfor er det Heinesen og Enggaard og ikke Bybjerg og Lego-Kirker og

Danfoss-Clausener og Louisiana-Jensener og Radiometer-Schrödere, der sidder i vores regering? Hvorfor hedder vores statsministre ikke Mads Øvlien?

Bliver dygtige folk, der har lyst til at skabe, og ikke helmer, før deres ide er fuldbredt, bliver de tilintetgjort i vores politiske miljø? Tilintetgjort af det politiske livs hær af småsporede bureaukrater og tvivlende forsigtigpetere?

Udstoder vi netop de folk af vores politiske liv, som kunne gøre Danmark stort og nyt og dejligt? Pas på, det er ikke projektmagere, jeg taler om, ikke lykkekjægere med fis i kasketten og tungen kørende rundt som et Formel 1-ræs. Det er mennesker, der både har spændende planer og sejhed til at lægge indsigt og hårdt arbejde i planerne.

Jeg synes heller ikke dem med Australien i hjertet har det for godt i forretningslivet. Det er mere pengejonglørerne, dem fra banker, børs og forsikringselskaber, der tegner dansk erhvervsliv.

Australien i hjertet

Hvad med at prøve at lave

et Danmark, hvor det er de brændende hjertes, der får mulighederne, og ikke bureaukraterne, revisorerne og spekulanterne.

Skabende politikere er sjældne. Men de findes. Der var en, der hed Viggo Kampmann, og en, der hed Julius Bomholt. I Ankers regering var der en Erling Olsen. I Schlüters tror jeg der er en skaber i Per Stig Møller, hvis han får lov at folde sig ud.

Og ved en himmelsk gunst dukker der nu og da en skabende borgmester op. I vor tid i Hjørring, i Holstebro. Og i Ballerup, som Ove E. Dalsgaard har omskabt fra noget, der lignede Kroatiens Vukovar til et yndefuldt og fantasifuldt sted at være.

Folk, der har skuet Australien, er så optaget af dette land, at de ikke også kræfter til at slås om aktiemajoriteter, om formandsposter i vælgerforeninger, eller om at tække parti-formænd eller fedte for kompakte majoriteter.

Men det er kun dem, der har Australien i deres hjerte, der kan lave et bedre samfund for os alle sammen. Husk det.

Julegave til Randers

Af Jørgen Reese, Amaliegade 6, Horsens

Hvad erfarer man dog gennem Jyllands-Posten 16/11? Er de da bindegale? - de politikere, der nu vil til at trække tæppet væk under Danmarks sidste byorkester - hærkronede Randers Byorkester, som gennem langt mere end en menneskealder har opbygget så stolte traditioner under glimrende ledelse.

- den nabo, vi er ved at opbygge et stærkt fællesskab med, ikke mindst på det kulturelle område. Her ville man aldrig drømme om at nedlægge et byorkester. Man samler nærmere på dem. Masser af byer på Randers' størrelse og endnu mindre har eget "stadtorkester" - og det er man stolte af, for man har indset betydningen af at kunne vise et ansigt - og ikke blot lade middelalderligheden råde.

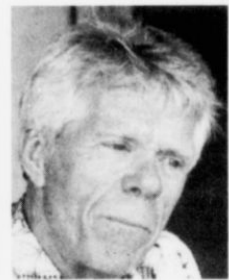
ster efter at være omdannet til et kammerorkester, der iflg. en enig dansk presse havde betydelig succes ved en koncert dirigeret af Carlo Zocchi i Tivoli's Koncertsal. Der var blot ikke så mange i hjembyen, der fattede betydningen af denne succes. Resultat!!! - Randers har Danmarks sidste byorkester. Et klenodie på linie med "Fregatten Jylland". Det må og skal bevares!!! Vel er 800.000 kr. en skrækkelig masse penge - og vel kendes Aarhus Amts totalbudget ikke - men det skulle ikke undre, om der her, en god måned før jul, er tale om pebernødder.

Knud Enggaard

Knud Heinesen

Arne Bybjerg

Ove E. Dalsgaard

Per Stig Møller

Frit spil for miljøhætzere

Af Aage Bruusgaard, formand for Fremskridtspartiets folketingsgruppe

SÅ HAR VI SET endnu et eksempel på en fuldstændig urimelig miljøhætz mod dansk landbrug. Som refereret her i Jyllands-Posten har en landmand fra Berglum-egnen fået en bøde på 8000 kr., fordi noget ensilagesaft ved en fejltagelse var løbet til en kloak.

til, at landmændene er stærkt fortoemede. Desværre har forskellige selvbestaltede miljøaktivister i årevis haft nærmest frit spil for at lægge landbruget for had og udbræde et helt erhverv som miljøsvin. Noget sådant er naturligvis helt grotesk, men har haft til følge, at landmændene til stadighed har måttet udføre deres erhverv under skrappere regler. Erhvervet er bundet på hænder og fødder, og den enkelte landmand bruger efterhånden sin tid til alt muligt andet end på det erhverv, han er uddannet til.

Fremskridtspartiet mener, at dansk landbrug trives bedst i frihed. Frihed fra bureaukrati, frihed fra at være underlagt alle mulige - og især umulige - cirkulærer og bekendtgørelser, men frihed til for den enkelte landmand til at udøve sit erhverv. Det er vejen frem for dansk landbrug, og så skal man i øvrigt heller ikke glemme, at landbrugets eksportindtægter bidrager ganske væsentligt med udenlandsk valuta til den alt for slunkne danske valutakasse.

Private virksomheder overfalder mens politikerne ser til

Af Steen Steensen, lektor, Vesterled 11, Rønnum

BORGERLIGE politikere er sat til at forsvare individet mod staten. De må være privat virksomhed mod offentligt formynderi og overgreb. Denne opgave misrøgte imidlertid på det groveste. I dag står den professionelle politiker på det offentlige magtapparats side.

parater til overvågning bør Arbejdstilsynet fremhæves som et af de værste. I 1988 udstedte den borgerlige regering en cirkulæreskrivelse, som noget nær giver bureaukratiet frie hænder mod næringslivet. Cirkulæret er rystende læsning. Formålet med de nye retningslinjer, hedder det i skrivelsen, er at opnå størst mulig konsekvens i kontrolfunktionens udøvelse og stramme praksis ved indstilling om retslig tiltale.

Ved samme tid udtalte chefen for Arbejdstilsynet i Vejle Amt, Tommy Modest, til Jyllands-Posten følgende: -I første omgang kræver vi bøder på mellem 10.000 og 100.000 kroner, men i særlig grove tilfælde kan bøderne godt blive større. Nogle virksomheder er nogle svin på arbejdsmiljøområdet - og det skal nok være det dyrt-. Sådan taler magtens mænd mod ofre, der er uden politisk, ideologisk og fagligt værn.

Arbejdsministeren accepterer

I den første uge i november indledte Arbejdstilsynet en landsdækkende "sorte plet-aktion" mod byggepladserne. Førstedagen af den koncentrerede aktion udløste 160 politianmeldelser foruden 382 påbud og lukning af to arbejdssteder. Ifølge Arbejdstilsynet har arbejdsminister, Knud Erik Kirkegaard, været løbende orienteret om overfaldene og fuldt ud billiget de iværksatte aktioner og angiveriet. Ministeren er på sta-

tens side. Men hvad med grundloven? Paragrafferne 71 til og med 74 understreger næringsfriheden, den personlige frihed og boligens og ejendomsrettens ukrænkelighed. Det sørgelige er, at hverken Knud Erik Kirkegaard, den borgerlige regering eller de borgerlige politikere respekterer de i grundloven nedlagte borgerlige frihedsdele. Levebrodspolitikkerne er ikke længere forsvarere af individet og privat næringsdrift. De optræder åbenlyst som agenter for staten, og der sker dem intet.

Opørretten

Det er værd at notere, at Arbejdstilsynet tramper ind på privat område uden dommerkendelse. En razzia som den nyligt overståede ville selv diktaturstater tøve med at sætte i scene. Arbejdstilsynets adfærd er helt uantagelig set ud fra en demokratisk synsvinkel. Den slags kan man finde sted i lande, hvor også TV og de faglige organisationer optræder som statens arme. Borgerligt indstillede mennesker må selv sagt nedkæmpe Arbejdstilsynet og tilsvarende overvågningsstationer. I den forbindelse er det vigtigt at begribe, at stemmeretten intet udretter. Så længe professionalisme råder i politik, er stemmeafgivelse ensbetydende med afgivelse af selvbestemmelsesretten. Derfor må oprørretten bringes i stilling. Kun den flytter på.

Anslag mod naturmedicin

Af Harald Larsen, Tranemosevej 1, Videbæk

I læserbrev søndag den 24/11 med overskriften: "Frit medicin-valg", gør Katri Kamilla Sorensen opmærksom på, at sundhedsministeren i Folketinget har fremsat lovforslag om registrering af naturlægemidler, som vil begrænse borgernes frie medicinvalg kastrofald.

Med en registreringsafgift på 3400 kr. pr. præparat, vil flere af dem blive så dyre, at de må gå ud af markedet. Man aner, at det er et sammenfald af de store alopatiske medicinalfirmaers ønske om at have monopol på medicinframstillingen, og så politikernes bestræbelser på at skaffe penge til statskassen.

Forhåbentlig er der politikere, der har mod nok til at kæmpe for det enkelte menneskes frihed i vort samfund, hvor snigende umyndiggørelse kan iagttages.

Personligt har jeg ved hjælp af antroposofisk medicin kureret min gigt, så jeg har sparet samfundet for dyre knæ- og hoftoperationer. Borgernes frihed på dette område må være en hovedvunden ret, også for fremtiden.

Støt søfolks idræt

Af Erik Svendsen, by- og amtsrådsmedlem for CD, Byledet 2 K, Århus

NÅR MAN HAR haft mulighed for at sejle sammen med søfolk på langfart, ved man, at opholdet i havn er kort og ofte strabadserende. Og det lange stræk kan forekomme ensformigt. Derfor bør der lægges vægt på det arbejde, der udføres af Handelsflådens Velfærdsråd, men det er en anerkendelse, der tilsyneladende ikke deles af kulturminister Grethe Rostbøll.

fortsat særlig indsats over for befolkningsgrupper med særlige behov, som hidtil har haft svært ved at deltage i det lokale idrætsliv. Det står helt i modstrid med et brev fra Kulturministeriet, der for et par måneder siden meddelte brud på en snes års tradition med tilskud til velfærdsrådets idrætsvirksomhed, og som nu gav afslag. Der er næppe nogen anden befolkningsgruppe, der som netop søfolkene har særlige behov og samtidig svært ved at deltage i det lokale idrætsliv. På CDs landsmøde i Ringsted havde jeg lejlighed til at rejse spørgsmålet, og vor tidligere kulturminister, Mimi Jakobsen, gav et løfte om, at problemet vil blive taget op i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. CD er positiv over for også denne side af erhvervslivet og dets arbejdsmiljø, og nu må vi håbe, der bliver rettet på den konstaterede uretfærdighed. Det drejer sig kun om, hvad de fleste vil kalde forholdsvis små beløb. Da bevillingen var størst - i Mimi Jakobsens ministertid - var den på 40-50.000 kroner. Selve pengebeløbet er ikke alt. Ud over den kontante anerkendelse ligger der også i bevillingen en tilkendegivelse om, at man gerne støtter en idræt, der dyrkes under svære betingelser, men altid med godt humør.

Arbejdstilsynet et af de værste

Blandt statens mange ap-